

JAUNAIS ZEMNIEKS VAR PAĻAUTIES VIEN UZ SEVI UN SAVU ĢIMENI

Lauris Ikaunieks: – Paldies ģimenei, draugiem un draugu draugiem par atbalstu piena lopkopības uzņēmējdarbībā!

UZZIŅA

Dekšāru pagasta ZS Druvas:

- **dibināšanas gads** – 1991., kopš 2020. gada rudens saimnieks ir Lauris Ikaunieks;
- **specializācija** – piena lopkopība; graudaudzēšana lopbarībai;
- **zeme** – 125 ha, kas tiek nomāti;
- **darbinieki** – septiņi;
- **dalība NVO** – nav;
- **tehnikas parks** – graudu kombains, zāles siena ārdītājs Pottinger, JCB traktors iekrāvējs, pieci traktori – pa vienam Case un John Deere, trīs Belarus.

Lauris Ikaunieks, šāgada Sējēja balvas laureāts nominācijā Jaunais veiksmīgais zemnieks, savā zemnieku saimniecībā Druvas Dekšāru pagastā sāka darboties pirms vairāk nekā gada. Šajā laikā viņa piena ražošanas saimniecībā ir veikti būtiski uzlabojumi un izvirzīts mērķis – darba procesu robotizācija un automatizācija. Lauris Ikaunieks intervijā Agro Topam stāsta par jaunā zemnieka gūto pieredzi savas saimniecības pirkšanā un vērtē kooperācijas svarīgumu piena lopkopībā.

ULDIS GRAUDIŅŠ

– Sveicam ar Latvijā prestižākā lauksaimniecības apbalvojuma saņemšanu! Šā gada laureātu pulkā esat vienīgais Latgales saimnieks, kurš turklāt patstāvīgi darbojas tikai vairāk nekā gadu. Kā kļuvāt par ZS Druvas saimnieku?

– Zemnieku saimniecību Druvas nopirku ar tēva, kurš arī ir piena ražotājs, atbalstu. Mūsu kaimiņi sasniedza cienījamu vecumu, viņu bērni nevēlējās vecāku sākt darbu turpināt, tāpēc izlika saimniecību pārdošanai. Motivācija darboties piena lopkopībā man ir. Ģimenē vērtējam iespēju, ka nākotnē es varētu tēva saimniecību pārņemt. Uz to viss gāja un iet. Kad parādījās izdevība blakus pirkt saimniecību, lēmām, ka tā ir jāpērk. Bija arī citi iespējamie pircēji, taču nevēlējāmie, ka ārzemnieki kļūst par mūsu kaimiņiem.

Kāpēc darbojos ar govīm? Nav man atbildes. Iespējams, tas ir gēnos, kā teic mans draugs Kārlis Ruks. ZS Druvas bija strādājošs uzņēmums ar labiem finansiālās darbības rezultātiem. Meklēju aizdevumu, uzrunāju trīs bankas, man bija galvotājs, zemnieku saimniecība, tomēr atsaucības nebija. Bankas prasīja aizdevuma nodrošinājumu trīskāršā saimniecības vērtības apmērā, turklāt pirmajai iemaksai ir jābūt trešdaļai no aizdevuma summas. Kur es tādu naudu dabūšu – simtus tūkstošu eiro? Kur tādu naudas summu, piemēram, 700 000–800 000 eiro aizdevumam, iegūst jau pieredzējušās saimniecības?

Dzīves realitāte atšķiras no tā, ko stāsta nozares vadība un bankas. Nezinu, kā lai jaunais saimnieks sāk darboties? Ja man nebūtu tēva atbalsta, kā es varētu pirkt šo saimniecību? Tas paliktu sapnis! Neviens naudu nedos, ja nu bagāts onkulis citā valstī. Valsts atbalsts ir nulle.

Bez ģimenes, draugu un draugu draugu atbalsta un iedrošināšanas es netiktu galā. Paldies viņiem par atbalstu! Viens gads pagāja no pirmajām sarunām līdz saimniecības pirkumam. Zemkopības ministrijā (ZM) nereti teic – mēs atbalstām jaunos zemniekus, tomēr mana pieredze ir, ka no ministrijas

FOTO: ANDA KRAUZE